

[N. P. Andreasen.]

Dette er jo en beklagelig Kendsgerning, men der er desværre ikke noget at gøre ved det."

Boligbyggeriet paa Landet er lige saa vigtigt som i Byerne. Det ene staar i nøje Forbindelse med det andet. Vil man ikke oprette nye Hjem paa Landet, vil de samme Mennesker, der saaledes afskæres, trække ind i Byerne, og det bliver ikke billigere. Man maa kunne overføre flere Materialer til Byggeriet paa Landet. Det er oplyst for os i Vareforsyningsraadet, at der bortset fra Tømmer er meget Materiale til Stede, baade Jern og Cement; det kan være til Stede her til det kommende Sommerbyggeri, og da Bygningerne paa Landet i væsentlig Grad lader sig opføre ved Hjælp af de faktisk forhaandenværende Materialer, skulde det dog synes muligt at faa en hel Del mere Byggeri i Gang paa Landet end det Faatal, som den højtærede Minister her har nævnt.

Maa jeg samtidig gøre opmærksom paa, at der ogsaa, saa vidt det er oplyst for mig, er mange, særlig i Jylland, der har faaet tildelt Jord, men ikke kan faa udleveret Materialer. Det vilde dog være helt urimeligt, synes det mig, at disse Mennesker, der er mere uheldigt stillede end alle andre, ikke kom i Betragtning, naar Tildeling nu skal finde Sted.

§ 6 indeholder Bestemmelser, der muliggør et ensartet Betalingsgrundlag for den konjunkturbestemte Rente. Der har, som bekendt, længe været adskillig Utilfredshed mellem de Husmænd, der er bundet til den konjunkturbestemte Rente, der svares paa Grundlag af Gennemsnitsprisen paa Smør, Flæsk og Byg. Det maa derfor hilses med Tilfredshed, at der aabnes denne Kreds af Husmænd Adgang til at vælge det mere rationelle Grundlag for den konjunkturbestemte Rentens Beregning, der fremgaar af Landøkonomisk Driftsbureau's Forrentningsprocent for Husmandsbrug.

Den højtærede Minister udtalte i Slutningen af sin Forelæggelsestale:

„Jeg tror, at jeg tør sige, at dette Lovforslag dækker den øjeblikkelige Situations Krav. Jeg har for mit Vedkommende set det som en Hovedopgave at tilpasse den gældende Lov til de Vilkaar, under hvilke Udstykningen for Tiden maa finde Sted. Jeg kan i den Forbindelse nævne, at Statens Jordlovsudvalg ikke har fundet Tiden moden til at fremkomme med Forslag til en Revision af Loven. Jeg vil dog gerne tilføje, at det er min Opfattelse, at der i Løbet af Sommeren maa forberedes en

Revision, og det er min Agt at begynde Forhandlinger og Forberedelser til en saadan allerede nu."

Heroverfor vil jeg allerførst have Lov til at bemærke, at jeg er i Tvivl om, hvorvidt hele Jordlovsudvalget har staaet enigt om den Opfattelse, Ministeren her refererer; dernæst vil jeg understrege, at Det radikale Venstre staar rede til en virkelig betydelig Reform, og jeg vil understrege, at det haster.

Det, der interesserer os, er ikke saa meget at faa en Kommission. Vi mener, at de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Jordudstykningsen, er meget nøje gennemdrøftet, og det, der nu er Brug for, er, at der skrides til Handling. Jeg anerkender, at der i Lovforslaget er betydelige Forbedringer med Hensyn til Byggelaan og alle disse Ting. Men det store nye System i Udstykningspolitikken, som Ministeren tidligere har bebudet, er udeblevet. Forhandlinger maa nu føres med det Udvalg, som efter Behandlingen her nedsattes, og det bliver det afgørende for vor Stilling, om Ministeren kan give saadanne Tilsagn med Hensyn til at skaffe Jord, at der virkelig kan komme Udstykning i Gang i et Omfang, der betyder noget. Om nogen Sinde er der nu i Danmark Brug for en radikal og dristig Jordpolitik med det Maal at øge Tallet paa selvstændige Landbohjem med Tusinder og derigennem skabe baade vidtrækkende Beskæftigelsesmuligheder og en fremtidig betydende Udvidelse af vor Landbrugsproduktion.

Det vil ikke være Ministeren ubekendt, at mit Parti i en i Fjor udsendt Pjece har underkastet Fremtidens Jordpolitik en indgaaende Undersøgelse. Denne Pjece beskæftiger sig ogsaa med det vigtige Problem om Fremskaffelse af Udstykningsjord og foreslaar paa dette Punkt bl. a. følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Det foreslaas derfor, at Statens Jordlovsudvalg faar Forkøbsret, for saa vidt angaar Jord og Bygninger, til alle Landbrugsejendomme med over 40 000 Kr.s Grundværdi, naar disse Ejendomme er til Salg. Naar en Landmand ikke længere vil beholde sin Ejendom, kan ingen med Rette indvende noget imod, at Staten køber den. Denne Forkøbsret skal dog kun gælde for Ejendomme i fri Handel. Ejendomme, der bliver i Slægtens Eje, det vil sige overdrages til Søskende, Børn eller Svigerbørn, bør ikke falde ind under Forkøbsretten, men disse Ejendomme paalægges en Pligt til ved Ejer-skifte at afgive Jord, som er egnet til Udstykning" —